

[Pia Kjærsgaard]

endelig stilling fremskridtspartiet tager til forslaget. Men jeg kan tilføje, at vi egentlig godt kunne tænke os en 100 pct.s refusion af staten.

Tinning (VS):

Nogle gange er verden jo utaknemlig. Her har vi forsøgt at række en venlig hånd frem til en forhandlingssamtale, og så får vi at vide af fru Pia Kjærsgaard, at det eneste, vi får ud af det, er at gøre folk forvirrede. Det var ærgerligt.

Det hænger sammen med, at vores kritik af dette her sådan set ikke går på delingen, dette, at der er to forskellige instanser, for det er såmænd nok til at leve med, men på, at der er en forskel i refusionsprocenterne, og når vi åbner for, at kommunen kunne betale 25 pct. af udgifterne, skulle det selvfølgelig være i begge tilfælde, altså uanset om man taler om revalidering eller førtidspension.

Jeg vil lige generelt sige, at sigtet med dette her helt enkelt er det, som også mange ordførere har været inde på, at sikre, at der ikke er nogen, der kommer på førtidspension, bare fordi det er en økonomisk fordel for kommunen. Så har en række ordførere sagt, at de ikke tror, det er sådan. Det synes jeg ikke vi skal skændes om nu. Jeg vil opfordre folk med kendskab til praksis på dette område til at komme med nogle eksempler, fortælle os, hvordan det står til, og jeg er glad for, at ministeren siger, hun gerne vil medvirke til at forsøge at skaffe informationer om den faktiske tilstand frem. Hvis vi gør det, behøver vi ikke at stå og skændes om forremmelser.

Jeg synes også, vi skal forsøge om muligt at få tallene for § 42-hjælpen frem så detaljeret som muligt, fordi det er jo rigtigt, at en stigning i den samlede revalideringsindsats, som er en god ting, ikke nødvendigvis overhovedet er et argument imod vores forslag, fordi den stigning i den samlede revalideringsindsats behøver overhovedet ikke at vedrøre de svært fysisk handicappede, som vi mener at nogle kommuner rundt omkring forsøger – og i nogle tilfælde lykkes det for dem – at skubbe over på førtidspension i stedet for revalidering. Men lad os også dér se, om vi kan få tallene så detaljeret som

overhovedet muligt, for så får vi et bedre diskussionsgrundlag.

Ministerens ville være lidt ked af, at man lavede en sådan ordning, fordi man så kunne få forstyrrelser i forholdet mellem § 37 og § 42 i bistandsloven, altså mellem den almindelige kontanthjælp og revalideringshjælpen. Det er rigtigt nok. Det ville man få. Det ville dog være til § 42's fordel, fordi der så for de enkelte kommuner ville være fordele ved at skubbe folk over på § 42 i stedet for at holde dem på § 37, og det ville vi såmænd ikke have noget imod, men jeg kan godt se, at det kunne være et problem. Det ville vi også gerne være med til at få diskuteret.

Til fru Aase Olesen vil jeg sige, at jeg egentlig ikke mener, vi er for tidligt på den. Vi er vel snarere ude i ellefte time, for de nye refusionsbestemmelser træder jo i kraft 1. januar 1987. Der er altså ikke tale om, at vi nu ændrer nogle regler, som lige har fået lov til at virke. Jeg er enig i, at vi har rigeligt af den type frem-og-tilbage-lovgivning i forvejen, men jeg mener egentlig, at der snarere er tale om, at vi, inden reglerne træder i kraft, forsøger at gøre dem en anelse bedre, uden at det forstyrrer det, som er i gang nu. Derfor synes jeg ikke, det ville være rimeligt at afvise dette forslag med, at vi er for tidligt ude. Reaktionen bør snarere være, at dette her skal igennem straks, og det vil vi selvfølgelig gerne medvirke til.

Umiddelbart synes jeg ikke, det lyder, som om vi kommer langt med dette her, men ikke desto mindre mener jeg, det er et forsøg værd, fordi det er en realitet, at man i en række kommuner bliver skubbet over på førtidspensionen, hvis man er svært fysisk handicappet, i stedet for at komme igennem et revalideringsforløb. Som indledning til dette arbejde må vi dokumentere over for det samlede socialudvalg, at det er sådan, tingene forholder sig, og så må vi se, om vi på det grundlag kan komme igennem med ændringer. Her vil jeg igen takke ministeren for, at hun så velvilligt har lovet at forsøge at være med til at skaffe informationer om, hvordan tingene egentlig ser ud på området. Det er vi selvfølgelig nødt til at vide, inden vi kaster os ud i en eller anden panikhandling af den ene eller den anden art.

Hermed sluttede forhandlingen.